RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 100.046 van 23 oktober 2001
in de zaak A. 84.883/VII-18.611

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. VAN de COTTE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Martelaarslaan 202

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 21 juni 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 december 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 juni 1999;

Gelet op het arrest nr. 83.848 van 6 december 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de genoemde bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 12 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op het arrest nr. 97.592 van 9 juli 2001 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting bepaald wordt op 12 september 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN de COTTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 28 augustus 1998 en verklaarde zich op 31 augustus 1998 vluchteling.

1.2. Op 18 december 1998 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 2 juni 1999 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt:

> "Betrokkene werd verhoord op 12 april 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Slovaakse taal machtig is.
>
> Betrokkene, met Slovaakse nationaliteit en van Roma-origine, zou naar België zijn gekomen omdat zij haar ouders volgde. Betrokkene zou bovendien niet naar Slovakije willen terugkeren omdat haar familieleden er werden aangevallen en zij niet de discotheek binnenmocht.
>
> Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene haar asielaanvraag baseert op dat van haar ouders, XXX (O.V. 4.766.767) en XXX (O.V. 4.757.966). Aangezien er in het kader van beide asielaanvragen door de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing werd genomen omdat er geen geloof gehecht kan worden aan hun relaas, is het ook niet mogelijk om in hoofde van betrokkene een vermoeden van vervolging vast te stellen.
>
> Wat betreft betrokkenes verdere problemen (geen toelating tot sommige discotheken) deze niet afdoende ernstig (zijn) om vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie vast te stellen.
>
> Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene.

Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 8 februari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat het beroep tot nietigverklaring ten haren opzichte niet ontvankelijk is; dat zij ter terechtzitting hierover geïnterpelleerd afstand doet van deze exceptie;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in diezelfde memorie van antwoord verder nog opwerpt dat het verzoekschrift geen ontvankelijke middelen bevat; dat, zoals hierna zal blijken, deze exceptie ongegrond is;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel opwerpt dat de bestreden beslissing niet coherent en niet logisch is gemotiveerd vermits louter verwezen wordt naar de asielaanvragen van haar ouders en de te hunnen aanzien genomen beslissingen, dat de verklaringen van de verzoekende partij overeenstemmen met de algemeen bekende toestand in Slovakije en dat in de bestreden beslissingen niet wordt aangetoond dat de situatie in Slovakije veilig is, dat een onderzoek omtrent de grond van de zaak zich opdringt nu het asielrelaas van de verzoekende partijen overeenstemt met de bepalingen van de Conventie van Genève;

3.1.2. Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de verzoekende partij in haar verklaring voor het Commissariaat-generaal doorslaggevende elementen heeft aangevoerd die verschillen van de motieven die haar ouders hadden aangevoerd; dat de commissaris-generaal derhalve kon vaststellen dat de verzoekende partij haar asielaanvraag steunt op deze ingediend door haar ouders; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bevestigende beslissingen ten aanzien van de ouders van de verzoekende partij concludeert tot de bedrieglijkheid en de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvragen, nadat hij verscheidene contradicties heeft vastgesteld; dat de verzoekende partij in haar middel enkel verwijst naar de algemene toestand van discriminatie van zigeuners in Slovakije; dat beweringen met betrekking tot de algemene situatie in het land van herkomst niets zeggen over de persoonlijke toestand van de verzoekende partij en geenszins afbreuk doen aan het feit dat haar ouders tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd waardoor geen geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas; dat het enig middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot nietigverklaring een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel weergeeft; dat artikel 8, 5/ van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing

een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, moet bevatten; dat een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen nadeel in het kader van de huidige procedure, zijnde een beroep tot nietigverklaring, niet ter zake is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober tweeduizend en één, door

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	L. JOLIE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. JOLIE. **M.-R. BRACKE.**